

Słowniczek atrakcji piknikowych do pobrania:

KENDAMA - prosta w konstrukcji zabawka: rękojeść w kształcie krzyża ze szpikulcem i 3 podstawkami oraz przymocowanej za pomocą sznurka kulki z dziurką. Poruszając rękojeścią należy próbować umieścić kulkę na podstawkach lub sprawić, by osiadła na szpikulcu.

SORAN - tradycyjna przyśpiewka rybaków z północy Japonii, której towarzyszy rytmiczny taniec grupowy obrazujący morskie fale i imitujący ruchy wyciągających sieci z wody.

BON ODORI - tradycyjne tańce wykonywane podczas święta *Obon*, czyli japońskiego święta ku czci zmarłych. Tańce te mają uczyć i zabawić przybywające w odwiedziny duchy przodków. Są one wykonywane wspólnie przez kobiety i mężczyzn w różnym wieku, członków miejscowej społeczności, głównie na terenach świątynnych, ale bardzo często kolorowe korowody tancerzy przemierzają także ulice miast. Ubrani są oni w tradycyjne letnie stroje *yukata*. Tańcom towarzyszy muzyka wykonywana na tradycyjnych japońskich instrumentach, takich jak *shamisen* (trzystrunowy instrument), *taiko* (bębny) i inne. Melodia jest prosta i rytmiczna, towarzyszą jej również przyśpiewki zachęcające do tańczenia.

YOSAKOI – japoński styl tańca łączący tradycyjne ruchy i współczesną muzykę, zapoczątkowany w latach 50. Wykonywany jest przez duże grupy i zespoły taneczne, podczas różnych świąt i festiwali.

NIHON BUYO – japoński taniec, którego forma ukształtowała się w 17 wieku, łączący w sobie elementy dawnych tańców ceremonialnych, klasycznych teatrów i ludowych tradycji. Wykonywany jest raczej w kameralnych wnętrzach.

NOH – japoński klasyczny teatr maskowy, którego tradycja liczy ok. 600 lat, wpisany na listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego UNESCO. W dawnych czasach był rozrywką arystokracji i wysokich rangą wojowników. Oszczędny w formie, elegancki, symboliczny, jego kanon jest zasadniczo niezmienny od wieków. Podobnie jak w teatrze greckim, występuje również chór. Sztuki noh powstają również współcześnie, a niektóre czerpią nawet z innych kultur, czego przykładem może być dzieło Jadwigi Rodowicz, byłej ambasador Polski w Japonii, w którym postacią centralną jest duch Fryderyka Chopina. Z kolei Marek Koterski wykorzystał elementy tańca noh w swoim monodramie „Listy do M.”

SANSHIN – trzystrunowy instrument szarpany, podobny do banjo, pochodzący z wysp Okinawa.

COSPLAY – z angielskiego „costume playing”, przebieranie się za postacie z komiksów, filmów animowanych czy gier komputerowych, najczęściej podczas konwentów.

„Opowieść o księciu Genji” – klasyczne dzieło literatury japońskiej, datowane na 11. wiek, napisane przez kobietę – Murasaki Shikibu. Niekiedy bywa nazywane pierwszą powieścią, a nawet pierwszą powieścią psychologiczną.